

Wie ik werkelijk ben

Ik ben een mengeling van licht en schaduw
een wereld van tegenstrijdigheden.
Soms de sterke pijler, soms de kwetsbare schelp
Verstopt achter vele maskers en rollen.

Ik ben de stilte die in mij resoneert
De verlangens die diep van binnen leven
Ik ben niet wat de buitenwereld ziet
Maar het wezen van steeds opnieuw worden geboren.

Ik ben de twijfel, de onzekerheid
De angst om te vallen, de lach die overstroomt
Ik ben een mozaiek van emoties
Van vreugde en verdriet, nooit helemaal schoon.

Ik ben degene die ik probeer te worden
Het groter plan dat zich langzaam ontvouwt
Ik ben de reis van zelfacceptatie
En het besef dat ik in mijzelf de liefde vind.

Ik ben de strijd en de vrede
De pijn en de heling
Ik ben wie ik werkelijk ben:
Een eindeloze, altijd evoluerende ziel.

Dichter onbekend